

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοιοίσεις καὶ ἀγγίλια κατ' ἀποκοπὴν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήνιον

Ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρος.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐξ ὄλων τῶν νέων φορολογιῶν, τῶν ἐπιβληθεισῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Ἑλλάδι, πλειότερον κατέβλησε καὶ πλειότερα παρήγαγε παράπονα ἢ ἐπὶ τοῦ λιανικῶς καταναλισκομένου οἴνου φορολογία. Ἡ πόλις ἡμῶν ἰδιαιτέρως, ἕνεκεν ἰδιαζουσῶν περιστάσεων, ἠσθάνθη τὸ βῆρος τοῦ φόρου τούτου βαρύτερον καὶ ἐντονώτερον διεμαρτυρήθη κατ' αὐτοῦ, πλὴν δυστυχῶς οὐδεμίαν ἐδοθη προσοχὴ εἰς τὰς διαμαρτυρίας τῆς καὶ ἡ φορολογία αὕτη ὑφίσταται ἐπὶ καταβλήσει ἐνδὸς τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος. Ἡ ἀπόφασις τῆς νέας Κυβερνήσεως τοῦ νὰ καταργήσῃ ἢ διαρρυθμίσῃ τὸν φόρον τούτον, ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἀγαθὴν ἐντύπωσιν καὶ διέθετο τὰ πνεύματα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν εὐμενῶς ὑπὲρ αὐτῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τούτου δυνάμεισιν ἐπιτροπείαι παρὰ τοῦ ὑπουργείου θὰ λάθωσιν ὑπ' ὄψιν παρ' ὅσα κατὰ καιροῦ ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ὅτι θέλουσι προτείνει τοῖς ἀρμοδίοις τὰς τροποποιήσεις ἐκεῖνας αἰτινες κατεδείχθησαν ἤδη διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἐκείνου, ὡς ἀναγκαῖαι καὶ ἀναπόφευκτοί. Ὁ «Φορολογούμενος» ἠγωνίσθη ἐπὶ μακρὸν κατὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρου, ἐζήτησε δὲ πάσαις τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτιάσεις καὶ σήμερον δὲ νομίζει ὅτι πολῦτιμον προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἐνταλθέντας γὰρ μελετήσασιν καὶ τροποποιήσασιν αὐτὸν, ἀναδημοσιεύσασιν σχετικὸν ὑπόμνημα δημοσιεθὲν τὸ πρῶτον κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1883 ὑπὸ συνετοῦ, πεπειραμένου καὶ πολυμαθοῦς συμπολίτου μας, ὅπερ καταδεικνύει ὅλας τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ φόρου ἐκείνου καὶ καταδεικνύει πού ἔπρεπε τὰ στραφῆ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ νομοθέτου. Τὸ ὑπόμνημα τούτου, ἕκτοτε ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν καὶ ἐπεδοκιμάσθη παρ' ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς τοιοῦτον δὲ δημοσιεύομεν αὐτὸ ἀμέσως κατωτέρω καὶ συνιστῶμεν εἰς τὴν μελέτην τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας.

Ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος, ἡ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου οἴνου διὰ τῶν λιανικῶν πωλήσεων ἐν τοῖς οἰνοπωλείοις καὶ οἰναποθήκαις, κατὰ τὴν ἀρχὴν του καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῆς κλίμακος τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου τόπου, ἐνθα ἡ τοιαύτη κατανάλωσις ἐνεργεῖται, εἶναι ἀδίκος, καὶ ἀνίσος, ἐπιβαρύνων ἐπαχθῶς μόνον τοὺς κυρίως ἀμπελοκτῆμονας τῶν μεγάλων πόλεων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν, ἐνθ' εἰς τὸ σύνολον, καὶ εἰς τοὺς μικροὺς πληθυσμοὺς, ἀποτελοῦντας τὴν γενικὴν καὶ μεγάλην παραγωγὴν, ἀφίνει σχεδὸν ἀφορολόγητον τὸ πρῶτον τοῦτο μεσοδιασταθὴν ὑλικὴν ζημίαν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ ἀμπελοργία καὶ οἰνοποιία ἐν Ἑλλάδι, διατελεῖ εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰ καὶ ἰδιορρυθμοὺς κατὰ τόπους περιστάσεις αἰτινες κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ Νομοσχεδίου, ἢ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, ἢ δὲν ἐμελετήθησαν δεόντως, καὶ φαίνεται ὁδηγὸς μᾶλλον ὑπῆρξεν αἱ φορολογικαὶ μέθοδοι ἐν ἄλλοις Κράτεσι ὅπου ἡ ἀμπελοργία περιορίζεται

εἰς ὀλίγας ἐπαρχίας, ἢ καὶ ἐντελῶς καθυστερεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἐνθα εἶναι γενικότερα, ἢ μὲν τάξις τῶν ἀμπελοκτῆμονων εἶναι ἢ μᾶλλον εὐάριθμος ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ τῶν πολυαριθμῶν ἄλλων τάξεων τῶν λαῶν ἐκείνων, ἢ δὲ οἰνοποιεῖ ἀποτελεῖ χωριστὸν κλάδον βιομηχανίας κατασκευάζουσα τοὺς οἴνους τεχνικώτερα ἐν μεγάλαις ἐργοστασίαις καὶ μεταδίδουσα αὐτοὺς εἰς τὸ ἐμπόριον, ὅθεν οἱ οἰνοπῶλαι ἀγοράζουσιν καὶ μεταπωλοῦσι λιανικῶς, καταναλωτὰς δὲ εὐρίσκουσιν ὅλας τὰς τάξεις τῶν μεγάλων ἐκείνων πληθυσμῶν.

Ἐν Ἑλλάδι ὁμοίως ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα, διότι ἡ μὲν ἀμπελοργία εἶναι γενικὴ, ἢ δὲ οἰνοποιεῖται ἀπλή, καὶ ἀτελῶς ἐνεργουμένη παρὰ τῶν ἰδίων ἀμπελοκτῆμονων. Πλὴν δὲ ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, καὶ χωρίων παράγοντες τὸν πρὸς ἴδιαν αὐτῶν χρῆσιν οἶνον καὶ πρὸς κηλιέργειαν τῶν λοιπῶν κτημάτων αὐτῶν, μικρὰς ἀνάγκας ἔχουσι νὰ προμηθεύονται τοῦτον λιανικῶς ἀπὸ μεταπρατῶν οἰνοπῶλαι. Μόνον οἱ ἀκτῆμονες, οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ διάφοροι ἐργατικαὶ καὶ ἀπορῶτεροι τάξεις εἰσὶν οἱ κυρίως καταναλωταὶ τῶν πωλουμένων λιανικῶν οἴνων πρὸς χρῆσιν των. Οἱ οἰνοπῶλαι δὲ εἰσὶν εἰς τὸ γενικὸν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις αὐτοὶ οἱ ἀμπελοκτῆμονες οἵτινες κύριον ἔργον ἔχουσι τὴν ἀμπελοργίαν καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς προῖόν μιν ἰδικὸν πῶρον συντηρήσεως. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἑλλῶν καὶ οἶνοι ὅπως ἀτελῶς καὶ διὰ βιτήνης κατασκευάζονται, οὔτε μεταφέρονται οὔτε ζητήσις αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπάρχει, ἢ κατανάλωσις αὐτῶν περιορίζεται ἐπιτοπῶς ἐν ἐκάστη πόλει καὶ χωρίῳ, ἢ δὲ τιμὴ κωνορίζεται, οὐχὶ ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς προσφορᾶς καὶ ζήτησεως ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ τῆς παραγωγῆς ἐξαρτωμένης καὶ ταύτης ἀπὸ τῆς πλουσίας, ἢ ἐλλείψεως ἐτησίαν συγκομιδῆν, καὶ προσέτι ἐκ τῆς ποιότητος τῶν οἴνων ἐκάστου τόπου.

Ἐξαιρέσεις δύναται μόνον νὰ θεωρηθῇ ὁ τρόπος τῶν λιανικῶν πωλήσεων ἐν Ἀθήναις, καὶ Πειραιεῖ, ἴσως δὲ καὶ ἐν Σύρω ὅπου πᾶσαι σχεδὸν αἱ διάφοροι καὶ πολυαριθμοὶ τάξεις τῶν κατοίκων καὶ παρεπιδημούντων ἀγοράζουσιν λιανικῶς τὸν οἶνον, ἀλλ' ἐνθα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀμπελοκτῆμονων εἶναι ἐλάχιστος, πωλοῦντων κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ τούτων εἰς γλυκὸς τὸ προῖόν τῶν ἀμπελώνων των πρὸς συστηματικούς ἰνοποιούς καὶ οἰνοπῶλαις οἵτινες προμηθεύονται καὶ ἄλλοθεν οἴνους διαφόρων ποιότητων τελειοποιῦν καὶ μεταπωλοῦσι λιανικῶς εἰς συμφορούσας αὐτοῖς τιμὰς καὶ τοῦτο διότι εὐρίσκουσιν ἐν πᾶσι πόλεσι ταύταις ἰκνούς καταναλωτὰς. Ἄλλ' πόλις τῶν Πατρῶν ἔχουσα καὶ αὕτη πληθυσμὸν νώτερον τῶν λοιπῶν πόλεων τοῦ Κράτους, ἐνθα ὁμοίως πλὴν μικρῶν ἐξαιρέσεων ἀναφερομένων εἰς τοὺς παροικούντας καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ μικροτεχνίτας, καὶ τὰς ἐργατικὰς τάξεις, οἱ λοιποὶ κάτοικοι εἰς κυρίως κτηματίται καὶ ἐλαχίστας ἔχουσιν ἀνάγκας ἵνα λιανικῶς ἀγοράζωσιν οἶνον· οἱ πλεῖστοι δὲ εἰσὶ καὶ οἰνοπῶλαι πωλοῦντες τὸ ἴδιον αὐτῶ προῖόν εἰς τὰς οἰναποθήκας των περιοριζομένη ὡς εἴρηται τῆς δι' αὐτῶν καταναλώσεως κυρίως εἰς τὰς εἰρημνὰς ἀπόρους

τάξεις δι' αὐτῶν, μετὰ τὸν ἄρτον, ὁ οἶνος ἀποτελεῖ ἀναγκαϊότατον ποτὸν τῆς διαίτης αὐτῶν.

Ἐνταῦθα ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ προσέτι ὅτι, οὕτω περιορισμένης οὐσίας τῆς καταναλώσεως συμβαίνει ὥστε κατὰ τὰ ἔτη τῶν πλουσιῶν συγκομιδῶν οἱ ἀμπελοκτῆμονες καὶ οἰνοπῶλαι μὴ εὐρίσκοντες ἄλλην διέξοδον τοῦ πλεονάσματος τῶν οἴνων αὐτῶν, ἢ καταπέφουσιν εἰς τὸν δι' ὑποτιμήσεων διαγωνισμὸν, μὲ μεγίστην αὐτῶν ζημίαν, ἢ πωλοῦσιν αὐτοὺς πρὸς μεταποιήσασιν οἰνοπνευμάτων εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς, ὅπως κενώσωσι τὰ οἰνοδοχεῖα των διὰ τὴν νέαν συγκομιδῆν, ἢτις πάλιν διατελεῖ εἰς τὰς ἰδίας περιστάσεις. Πᾶσα δὲ ὑψωσις τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου, ἵνα δι' αὐτῆς ἡ φορολογία ἐπιβαρύνῃ τὴν οὕτω περιορισμένην κατανάλωσιν εἰς τὰς ἀπόρους τάξεις τοῦ λαοῦ, οὐ μόνον ἀποβαίνει ἀσύμφορος καὶ δύσκολος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεστάτη, περιορίζουσα ἐτι μᾶλλον τὴν κατανάλωσιν ταύτην.

Τὸ παράδειγμα τῶν Πατρῶν περὶ τῶν λιανικῶν πωλήσεων τῶν οἴνων ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας καὶ πόλεις τοῦ Κράτους· ὡς πρὸς δὲ τὰς κωμοπόλεις καὶ χωρία κατοικουμένας ὑπὸ μόνον τῶν ἐντοπιῶν κτηματιῶν καὶ γεωργῶν δὲν πρέπει νὰ γίνῃ σπουδαῖος λόγος, διότι αὐτοὶ οἰνοπῶλαι συστηματικοὶ δὲν ὑπάρχουσιν καὶ διότι πάντες σχεδὸν κατασκευάζουσιν τὸν πρὸς χρῆσιν των οἶνον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀμπελώνων καὶ μόνον τὸ περίσσευμα πωλοῦν ἐπιτοπῶς καὶ χονδρικῶς εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας. Ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις καὶ παρὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς μικροὶ καὶ πενιχοὶ ξενῶνες (χάντα) ὑπάρχουσιν ὅπου λιανικῶς μετ' ἄλλων ἐδωδῶν πωλεῖται οἶνος τὸν ὅποιον ὁμοίως οἱ ξενοδόχοι προμηθεύονται κατὰ μικρὰ χρονικὰ διαλείμματα διὰ τὰς μηνιαίας αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ἢ διὰ τῶν ξενῶνων ταύτων κατανάλωσις εἶναι ἐλάχιστη, ἀδύνατος δὲ ἢ δυσχερεστάτη ἢ βεβαίως αὐτῆς.

Τὸ συμπέρασμα τῶν προεκτεθέντων εἶναι, ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου φορολογία δὲν μέλλει εἰς τὸ γενικὸν νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν κατανάλωσιν, ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἐμμέσως τὴν παραγωγὴν καὶ ἐκ ταύτης πάλιν κυρίως τὴν τάξιν μόνον τῶν ἀμπελοκτῆμονων οἵτινες τὴν ἀμπελοργίαν μετεργάζονται προσπορίζοντες ἐκ τῆς λιανικῆς πωλήσεως τῶν οἴνων αὐτῶν τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των. Καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ πληθυσμοῦ κλίμαξ τῆς φορολογίας ταύτης διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἀποβαίνει ἀδίκος καὶ ἀνυπόστατος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς, καταστρεπτικὴ δὲ εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς εἰς τοὺς ἀμπελοκτῆμονας ἰδίως τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς κέντροις τῶν μεγαλητέρων πληθυσμῶν, καθὼς εἰς πολλὰς ἐπαρχίας οἱ οἶνοι μικρῶν πόλεων, κωμῶν καὶ παραλίων χωρίων παραγόμενοι ἀπὸ ἀμπελώνων πεφυτευμένους εἰς εὐφωρότερα καὶ καταλληλότερα ἐδάφη καὶ δίδοντες σχετικῶς οἴνους καλῆτέρας ποιότητος καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ διπλάσιον περίπου τῶν ἀμπελώνων μεγάλων πόλεων, οἱ οἶνοι οὗτοι καίτοι εἰς ἀνωτέρας τιμὰς πωλούμενοι πρὸς λεπτά 50 καὶ 60. κατ' ὄκταν, ἕνεκεν τῶν μικρῶν πληθυσμῶν τῶν τόπων τῆς παραγωγῆς των, διὰ τοῦ

έν λόγω Νομοσχεδίου, τάσσονται εις την κατωτάτην τάξιν της φορολογίας, οι δε οίνοι των Πατρών πωλούμενοι συνήθως προς λεπτά 36 — 40 κατ' οκάαν και οι άμπελώνες μόλις παράγουν εις το γενικόν ανά 200. οκάδας οίνου κατά στρέμμα, επιβαρύνονται με φορολογίαν της άνωτέρας βαθμίδος της κλίμακος ένεκεν του μεγαλυτέρου πληθυσμού. Έντεθεν και τα έξοδα της παραγωγής, ένω εις τον άμπελοκτήμονα των Πατρών αναλογούν προς τα 3/4 περίπου του άκαθάριστου εισοδήματος, συν τοις δημοσίοις και των προσθέτων φορολογιών έδοποιίας και προσθήκην ένεκεν της εφαρμογής των νέων δραχμών επί τη βάσει της κλίμακος, εις τον άμπελοργόν των μικρών πληθυσμών ή φορολογική δαπάνη αναλογεί μόλις εις το 1/3 του εισοδήματος αυτών.

Και ταύτα μόνον εισί τα άτοπα και άδικήματα τα προκύψοντα εκ της επιψηφίσεως του προκειμένου Νομοσχεδίου άπέναντι των φορολογουμένων και ιδίως των άμπελοκτημόνων των μεγάλων πληθυσμών. Άπέναντι δε του ύλικού συμφέροντος του δημοσίου ή φορολογία αυτή φέρουσα έν έαυτή τα προστεθέντα άμαρτήματα και περιουσιζόμενα εις μόνον την κατανάλωσιν των λιανικών πωλήσεων έστει λίκην περιορισμένη, διότι δι' αυτής ούδέ το τέταρτον της όλης παραγωγής των άμπελών του Κράτους μέλλει να υποκύψη εις φορολογίαν, και ταυτό πάλιν έν ύποκειθή ότι ή βεβαίωσις θα κατορθωθή άκριβής. Βπειδή δε έν όλω τω Κράτει, πλην της Έπειανήσου, ύπάρχουσι κατά τους πιθανότερους ύπολογισμούς 600 χιλιάδας στρέμματα περίπου άμπελώνος ή παραγωγή τούτων δίδει προς βαρέλας 4. κατά στρέμμα και κατά μέσον όρον, οίνον βαρέλας 2, 300,000 το δημοσίον δέν θα δυνηθή να φορολογηθή άνωτερον ποσόν του 1/4 εκ της όλης λιανικής καταναλώσεως, έξ ου άφαιρουμένης της φόρας 5 0/0 κατά το Νομοσχέδιον, θέλει περιορισθή εις μόλις βαρέλας 500 — 540 χιλιάδας προς οκάδας δε 50 οίνου έκάστη βαρέλα έπιβαρύνεται με φόρον δραχμών 1. και λ. 50 ήτοι κατά τον μέσον όρον της κλίμακος του Νομοσχεδίου ανά λεπτά 3 έκάστη οκά, μόλις θέλει εισπράττει δικαίωμα λιανικής καταναλώσεως δραχμάς 800 χιλιάδας.

Κατόπιν των προεκτεθέντων, ών την άλήθειαν και σημασίαν ή Κυβέρνησις κάθηκον έχει έν τη πεφωτισμένη εύσυνειδήσει της και προς το καλώς έννοούμενον συμφέρον του δημοσίου να εκτιμήση δεόντως, άντι να έμμείνη εις το σύστημα του εϊρημένου Νομοσχεδίου, όρρείλει άνευ δισταγμού να προτιμήση την ύπάρχουσαν γενικήν στρεμματικήν φορολογίαν των άμπελώνων ήτις, και εις την βάση της και εις τα αποτελέσματα αυτής είναι ή δικαιότερα και διά τούτο ή μάλλον εύπρόσδεκτος, συμπληρηθησομένου του ύπάρχοντος Νόμου διά προσθέτου κανονίζοντος καταλληλότερον τρόπον δηλώσεων όλων άνεξαιρέτως των καρποφόρων άμπελώνων του Κράτους επί αυστηραίς ποιναίς κατά του άμελήσαντος ή άποκρύψοντος την άληθή έκτασιν των άμπελώνων αυτού, και διά της διακρύψεως και της άμέσου έάρξεως άκριβούς καταμετρήσεως αυτών υπό τιμών και άμερολήπτων γεωμετρών, υποβληθησομένων και τούτων εις βαρέλας εύθύνας διά πάσαν παράληψιν και παράδοσιν του καθήκοντος αυτών.

Διά της φορολογίας ταύτης την όποιαν πάντες, αναγνωρίζοντες τας γενικάς ανάγκας της Πατρίδος προθύμως αποδέχονται, προσδιοριζόμενου του φόρου έκάστου στρέμματος προς δραχμάς 3 κατά μέσον όρον, το προκύψον έσοδον επί στρεμμάτων 600 χιλιάδων θέλει ανέλθει εις δραχμάς 1,800,000 περίπου και συνάμα πλην της πρώτης βεβαίωσεως, το δημοσίον θέλει απαλλαχθή των καθ' έκαστον έτος τοιούτων, ένω και τούς φορολογουμένους θέλει έλευθερώσει των έπαχθών διατυπώσεων και έξόδων των τοιούτων έπιπέτων βεβαίωσεων και των παραμαρτούντων άδικημάτων.

Η στρεμματική φορολογία φέρει έν έαυτή και το άγαθόν, ότι άφίρει εις πάντας τούς άμπελοκτήμονες έλευθερον το στάδιον τελειότερας καλλιέργειας και μείζονος παραγωγής, και προσέτι το θάρρος να καταβάλλωσιν ούτοι πάσαν επιμέλειαν προς βελτίωσιν των έλληνικών οίνων διά καταλληλοτέρων μεθόδων, έξ ών ή άμπελοργία και οίνοποιία έν τη φύσει άμπελοφόρῳ Έλλάδι θα κατασταθή σπουδαία πηγή έθνικού πλούτου, εις δε οίνοι αυτής πολύτιμον προϊόν του έσωτερικού και έξωτερικού έμπορίου.

Βάν όμως ή Κυβέρνησις παρά την κοινήν προσδοκίαν, προτιμήση την επί των οίνων φορολογίαν, αυτή διά τας προσεκτεθείσας περιστάσεις του τόπου πρέπει να ή και γενική επιβαρύνουσα πάντας άνεξαιρέτως τούς άμπελοκτήμονας έν ίσῳ δικαίω και άμερολήπτῳ μέτρῳ, διότι ως τοιαύτη θέλει ανταποκριθῆ και εις την ύποχρέωσιν πάντων ή συνεισφέρεισιν αναλόγως εις τα κοινά θάρη, και εις τον επιδικωόμενον σκοπόν, να αυτή αποτελεσματικώτερα συντελέσῃ εις το ίσοζύγιον του προϋπολογισμού.

Πρός τούτο ή επιβολή φόρου δραχμής μιᾶς έφ' έκάστης βαρέλας οίνου θέλει δώσει εις το δημοσίον πρόσοδον έν όλῳ δραχμάς 2,000,000 περίπου άν μη περισσότερον. Τοιαύτη δε φορολογία επί της γενικής παραγωγής κατά τε την βεβαίωσιν και εις την έμπροσθεν έστει τα ύπερστέρα και συνάμα θέλει έμποδίσῃ τας εκ των διακρίσεων πολυπληθείς ύπεκφυγὰς και καταχρήσεις.

Η Κυβέρνησις δέν όρρείλει να διστάσῃ εις τῷ, να παραδεχθῆ έν των υποβαλλομένων τούτων δύο συστημάτων εκ της ιδέας, ότι αι άγροτικά τάξεις των κατοίκων συμφέρει να μένωσιν άφορολόγητοι. Διότι ως προς το πρώτον σύστημα της στρεμματικής φορολογίας, αυτή ύφίσταται ήδη γενική ούδαμῶς έμποδίζουσα την όσημέραι πρόσοδον της έν γενει γεωργίας, ούδεμία δε τάξις του Έλληνικού λαου ήγειρε κατ' αυτής παράπονα, ειμη μόνον το παραπάνον, ότι ούδέν ποτε κατ' ούτω καίριον ήνθεις επεστήσαν την προσόχην των επ' αυτής, ένῷ πασίγνωστον ύπάρχει, ότι το πλείστον των άμπελώνων, ή ούδέποτε έδηλώθησαν, ή έν μέρει δηλωθέντες άφρέθησαν και άπαλειφθησαν κατά καιρούς ένεκεν άπροσεξιών και κομματικών λόγων από τους κατά τόπους Οικονομικούς ύπαλλήλους, και μένωσιν άφορολόγητοι.

Ός προς δε το δεύτερον σύστημα, οι αυτοι λόγοι συνηγοροϋσιν υπέρ της γενικής και άνευ έξαιρέσεως φορολογίας της όλης παραγωγής και διότι άκόμη πᾶσα διάκρισις κατά την εισφοράν εις τα κοινά θάρη άντικειμένη εις τας κυριώτερας βάσεις του ήμετέρου πολιτεύματος, όχι μόνον προκαλεί την γενικήν άποδοκιμασία και κατάκρισιν, αλλά και την κοινήν γνώμην διαθέτει κατά της Κυβερνήσεως, τοσούτω μάλλον επί του προκειμένου, όσω ή άγροτική έν γενει τάξις, αποτελούσα τούς μικρούς πληθυσμούς, δικαίως άπαλλαχθείσα της έγγείου φορολογίας του τυρμικου δεκατισμου των σιτηρών, και ήδη έλάχισα συνεισφέρουσα διά του φόρου επί των άροτήρων κτηνών, ούτε άξιοί, ούτε δικαιούται να έξαιρεθῆ της φορολογίας των προϊόντων της λοιπής κτηματικής αυτής περιουσίας. Πλην δε των λόγων τοιων δυνατάι τις εύλόγως να παρατηρήσῃ άκόμη, ότι την κυριώτεραν και σπουδαιότεραν πρόσοδον του δημοσίου, ήτις συνίσταται εις τούς βαρείς τοκαί προσθέτους φόρους της έν Έλλάδι εισαγωγής των ξένων προϊόντων, τελούσιν έξαιρετικῶς οίξστοι οίτινες εισιν οι κυρίως καταναλωτάι επιβαρυνόμενοι και με τούς φόρους των οικοδομών και επιτηδευμάτων και την προσθήκην 11 τοις εκατόν ε της εφαρμογής επ' αυτών της νέας δραχμής, άπαιντι άκόμη και των άσυγκρίτως προς τούς άγρότας μεγίστων αναγκών του καθημερινου αυτών ίου έν ταις πόλεσιν, ένθα τα πάντα εισιν υπεριτυμμένα, ένῷ οι άγρόται και ιδίως οι έν ταις μτογειοις και όρεινοίς χωρίοις κάτοικοι, εις μέν του φόρους της εισαγωγής έλάχιστα, ή ούδέν συνεισφέρουσιν, ή δε δίκαια

αυτών απλή και άπείριτος, ίκανοποιείται εκ τῷ ιδίῳ αυτης προϊόντων παραγομένων διά της προσωπικής των εργασίας και των μελῶν των οικογενειῶν των, διό αυτη περιορίζεται και εις το ήμισυ μόλις των παραγωγικών έξόδων της άμπελοργίας, άτινα δαπανῶσιν οι κτηματάι των πόλεων και ιδίως των μεγαλειτέρων πληθυσμών.

Επί τέλους να έξαντληθῆ πᾶσα επί του προκειμένου θέματος παρατήρησις, επιβοηθητικῶς προσιθεται και ή πρότασις ότι, καθ' ήν περιστασιν ή Κυβέρνησις έμμείνη εις την άρχην του νέου αυτης Νομοσχεδίου, διά τούς εκτεθέντας έν ταις προηγούμενοις ίσχυρούς και επί της άληθείας των πραγμάτων σιτηζομένους λόγους, έργον καθήκοντο, μεγίστης δικαιοσύνης και γενικής επιδοκιμασίας θέλει πράξει, ν' άπαλειψῃ εκ του Νομοσχεδίου, τούτου την επί τη βάσει των πληθυσμών κλίμακα της φορολογίας και άντικαταστήσῃ ταύτην δι' επιβολής ίσου δικαιώματος καταναλώσεως όλων των λιανικῶς πωλουμένων οίνων του Κράτους προσδιοριζόμενου του ποσου του δικαιώματος τούτου κατ' άνωτάτον όρον προς δραχμην μιαν έκάστην βαρέλαν.

Διά της ίσης και καθ' όλα έμοιομόρφου και δικαίας ταύτης φορολογίας και ή βεβαίωσις θέλει αποβῆ εύχερής, ως έμποδίζουσα τας εκ των διακρίσεων ύπεκφυγὰς και πολυειδείς καταχρήσεις, και ή λιανική καταναλώσις ενεργουμένη άπροσκόπτως καθ' όλον το Κράτος θέλει επί μάλλον άναπτυχθῆ και θέλει άποδώτει πρόσσοδον εις το Δημοσίον πολυ άνωτέραν της ύπολογισθείσης διά του εϊρημένου Νομοσχεδίου. Σ.

Επί των ένεστῶτων.

Εφ' όσον παρέρχεται ή εκ του έκλογικου άγῶνος παραζάλη των πνευμάτων, επί τοσούτον το κοινόν ένταῦθα άντιλαμβάνεται τῷ σκοπῷ της επιληθούσης μεταβολής εις την Κυβέρνησιν του τόπου, και εκτιμᾷ αυτήν όρθώτερον. Και δέν δυνάμεθα μόν να εϊπωμεν από του νυν ποια τις έστιν ή έμποιηθείσα παρά τῷ κοινῷ τελική πεποίθισις επί του καταρτισμου της νέας Κυβερνήσεως, διότι έγκαιρος είναι άκόμη ο διεξαχθείς μεταξυ των κομμάτων ανταγωνισμός, δυνάμεθα έντούτοις να εϊπωμεν ότι διαβλέπομεν ύπολανθάνουσαν από τούδε μεταξυ των ιδεών του κοινου και την ύπόνοιαν έπαρκής, ούδ' μη ή νέα Κυβέρνησις, ως καθηρτίσθη, δέν είναι αναλόγος κατά την ήθικην δύναμιν προς τας ανάγκας του τόπου και προς το μέγεθος των επαγγελιών της επικρατησάσης πολιτικής μερίδος. Περὶ τινων των μελῶν της νέας Κυβερνήσεως το πολυ πλῆθος του ελληνικου λαου ούδεμίαν έχει γνώμην, διότι δέν έσχε την εύκαιρίαν να σχηματίσῃ τοιαύτην εκ του παρελθόντος, εις ο εισί ξένα και άγνωστα' τούτο βεβαίως δέν δύναται να εκληθῆ ως προσόν κυβερνητικόν άξιόζηλον: τούναντιον περὶ άλλων τινων δέν δύναται να έχῃ αγαθήν ιδέαν γνωρίζον αυτά ως άσκηθέντα και μορφοθέντα εις την παλαιάν εκείνην σχολήν της πολιτικής, ήτις παρεσκεύασε την ένεστῶσαν κατάστασιν της χώρας, όπερ δέν παρέχει πολλά έχέγγυα περὶ της πραγματοποιήσεως των ευαγγελισθέντων. Ούτω το κοινόν αρχίζει ν' άμφιβάλλῃ ότι ή νέα Κυβέρνησις, ως καθηρτίσθη, θα δυνηθῆ να έπαρκέσῃ εις τας ανάγκας του τόπου αιτινες όσημέραι αποθαίνουσι μάλλον επείγουσαι, ν' ανταποκριθῆ εις τας οικονομικὰς δυσχερείας αιτινες παρ' όλων όμολογούνται δειναι, να τάμη νέας όδοϋς εις την διοίκσιν και να καταστήσῃ το έθνος ίκανόν ν' αντιμετώπισῃ τούς επικειμένους έν τη Ανατολή κινδύνους: εις την ύπόνοιαν ταύτην άποδοτῶν και την κατεύνασιν του ένθουσιασμου όν παρήγαγε το άπώτελεσμα της έκλογής της 7ης Απριλίου και την άποθάρρυνσιν ήτις κατέλαβεν, άμα τῷ σχηματισμῷ του ύπουργείου, και αυτους τούς ένθερμωτέρους όπαδούς της

πρώην αντιπολιτεύσεως. Οὐχί μικρὰν αἰσθησὶν ἐνεποίησεν ἐπίσης παρὰ τῶ κοινῷ καὶ ἡ μὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν κυβερνήσιν καὶ τῶν λεγομένων ἐπιφρονῶν μελῶν τοῦ κοινοβουλίου, αἵτινα κοινὰς ἔχοντα τὰς ἰδέας καὶ τὰς γνώμας περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας πρὸς τὴν μείζονα μερίδα αὐτοῦ, ἐδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ νέον σύστημα ἀποτελεσματικώτερον καὶ λόγῳ τῆς ἐμπειρίας τῶν καὶ λόγῳ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν βαρύτητος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ τόπου. Δὲν εἶναι ἐντούτοις, ἐπαναλαμβάνομεν, κайρὸς νὰ εἰπωμεν ποία τις ἐστὶν ἡ περὶ τῆς νέας Κυβερνήσεως τελικὴ γνώμη τοῦ κοινῷ ἐνταῦθα πίθανον τὰς ἐκ τῶν ἄνω λόγων ἐμπονηθείσας ἀμφιβολίας ἐν τῷ πνευματί του, ν' ἀπομακρύνῃ τὰ ἔργα τοῦ νέου ὑπουργείου καὶ τὸ σύστημα ὅπερ θέλει ἐγκαινίσει τῇ διοικήσει καὶ τῇ πολιτικῇ τῆς χώρας, ὅπερ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἀνκμύνεται πρὸς ὄλων. Τὸ ἐφ' ἡμῖν τοῦτο εὐχόμεθα ἐκ καρδίας, διότι συναϊθανόμεθα ὅλην τὴν σημασίαν καὶ ἀπάσας τὰς συνέπειας νέας τοῦ ἔθνους ἀπογοητεύσεως, ἐμποιομένης ἐκ τῆς διαφύσεως τὸσαν ἐλλείδων ἀς ἐστήριξεν ἐπὶ τῆς ἐπ' ἐσχάτων ἐπελευθύνσεως μεταβολῆς. Θεὰ ἦται ὀλεθρία διὰ τὴν τύχην τοῦ τόπου ἡ ἡμέρα καθ' ἣν οὗτοι πεισθῇ οἱ δλαὶ αἱ ὁδοὶ ἀγούσιν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν του.

Ἐνταῦθα ἰδιαιτέρως συνειτέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὸ νὰ κριθῇ, ἀν ὅχι ἄλλως, τοῦλάχιστον ψυχρῶς, ἡ νέα Κυβέρνησις καὶ ἡ διάφρασις τῆς ἐλπίδος οἱ εἰς αὐτὴν θὰ ἐκαλεῖτο καὶ εἰς τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων. Ἡ πόλις ἡμῶν καὶ λόγῳ τῆς σημαντικότητος αὐτῆς καὶ λόγῳ τῶν ἀγώνων οὐς μετὰ τσαούτης θερμῆς διεξήγαγεν ὑπὲρ τῆς πρώην ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς, ἐνόμιζεν οἱ ἐδικαιούτο νὰ δώσῃ ἐν μέλῳ εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν καὶ ν' ἀντιπροσωπεύθῃ ἐν αὐτῇ κατὰ τινὰ τρόπον ἐμφαντικώτερον· τούτου δὲ μὴ γενομένου, παρὰ τὰς προσδοκίας τῆς καὶ κατὰ παραγνώρισιν τῆς ἀξίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν αὐτῆς ἀντιπροσώπων ἐπέβησαν ἡ ψυχρὰ ὑποδοχὴ ἦν ἔσχε παρ' ἡμῖν ἡ νέα Κυβέρνησις, ἥτις δυσκόλως δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ. Ἴσως ἡ ἀξίωσις αὐτῆς τῆς ἡμετέρας πόλεως ἤθελεν εἶσθαι ἀδικαιολόγητος καὶ τὸ ἐκ τούτου παράπονόν τῆς ἀστήρικτον, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις καταρτιζέτο κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν καὶ τῶν περιστάσεων, ἐκαλοῦντο δ' εἰς αὐτὴν ἄνδρες εἰδικοί ἐπὶ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐποίων ἐκλήθησαν καὶ ἀνεζητοῦτο οἱ δυνάμειοι διὰ τῶν γνώσεών των, τῆς ἐμπειρίας των καὶ τῆς ἠθικῆς βαρύτητός των νὰ ἐξυπηρετήσῃσιν αὐτοὺς τελεσφόρως· ἀλλ' ἐφ' ὅσον πειθόμεθα πάντες οἱ, κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἔπεκράτησαν ἰδέαι καὶ σκέψεις· οἱ διὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἐπεδιώχθη τὸ πολιτικὸν συμφέρον ὑπὸ τὴν σιενὴν καὶ ἀτομικὴν αὐτοῦ ἐποψίν, ἀντεμείφθησαν δὲ ὑπηρεσίαι παρασχεθεῖσαι εἰς τὸν προσωπικὸν ἀγῶνα τὸν παρασκευάσαντα τὴν ἐπελευθύνσιν μεταβολῆς καὶ παρεορῆθησαν αἱ ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, πάντες ἐπίσης πειθόμεθα οἱ προσεγγενετο αἰκὸν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπαναλαμβάνομεν οἱ τοιαῦτα σκεπέψεις καὶ κρίσεις δὲν θὰ συνεζητοῦντο δημοσίᾳ ἐὰν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίδεν ἀφορμὴν εἰς τὴν γενεσίν των, κατὰ τινὰ δὲ τρόπον ἔδωκεν ἀφορμὴν, εἶπαμεν ἡδη.

Ἀγαθὴν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἐντύπωσιν ἡ πληροφορία οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν συνιστῶνται διάφοροι ἐπιτροπείαι σκοποῦσαι τὴν σύνταξιν τῶν ὑποβλήθησόμενων προσεχωρῶς εἰς τὴν βουλὴν νομοσχεδίων περὶ τροποποιήσεως τῶν φορολογικῶν νόμων τοῦ οἴνου τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν οἴλων πνευματικῶν καὶ οἱ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ περὶ οἴνου νομοσχεδίου ὁ ἀπαρακαθίσωσιν ὡς μέλη καὶ ἰδιοκτη-

ται ἀλλοίων, ὡς ἐπίσης καὶ καλλιερηγαί ἀμπέλων καὶ οἰνοπόων καὶ οἰνοποιοί καὶ οἱ οὕτω πάτων τῶν ἐνδιαφερομένων τὰ φῶτα καὶ ἡ πείρα ὑπάρχοντα οἱ θέλουσι καταρτίσει ἔργον ὅσον εἴν τε καλλίτερον ὅπερ ἡ συζητήσις θέλει βεβαίως τελειοποιήσῃ πλείοτερον. Ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἀξιότιμος Βουλευτῆς ὁ κ. Δρ. Κοντογούρης ἀποτελεῖ μέλος τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, τοῦ δὲ ἐμποιεῖ τὴν πεποιθῆσιν οἱ αἱ εὐλογοὶ ἀξιώσεις τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν θέλουσι ληθθεῖ ὑπ' ἑψιν κατὰ τὴν διασκευὴν τῶν νόμων ἐκείνων καὶ ἰδίᾳ τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου, ὅστις τόσος ἔδωκεν ἀφορμὰς παραπόνων καὶ διαμαρτυριῶν παρ' ἡμῖν. Ὁ Βουλευτῆς ἡμῶν οὗτος ἀπετάθη ἡδη εἰς πολλοὺς τῶν συμπολιτῶν μας ἐκ τῶν δυνάμενων νὰ συμβάσῃ διὰ τῆς πείρας των εἰς τὴν ὀρθοτέραν λύσιν τοῦ ζητήματος καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτὸν πληροφορίας, αἵτινες τῷ διεβιβάθησαν ἡδη. Ἐπαναλαμβάνομεν οἱ τοῦτο ἀγαθὴν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἐντύπωσιν, μ' ὅσον οἱ καὶ τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς νέας Κυβερνήσεως δὲν εὖρε χάριν παρὰ τῇ νῦν ἀντιπολιτεύσει, ἥτις ἐσπευσε, διὰ τοῦ ἀθηνεϊκοῦ ἐν τῇ δημοσίᾳ ὀργάνου τῆς, νὰ τὸ μὲν τῆς καὶ τὸ διασῆρη. Ὁ ἠ. ὦρα, ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς δὲν εὖρεσκει τῆς ἐξέως νὰ καταγελάσῃ ἀποχρώντως τοῦ μέτρον τοῦ ὑπουργείου, τοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνῶμην ἐπιτροπείας ἐνεχούσης καὶ ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων τάξεων ὀλίγου μὴ ἔχοντα τὴν γραφειοκρατικὴν ἢ ὑπαλληλικὴν αὐθενσίαν. Εἶναι λυπηρὸν οἱ συνεχίζεται τόσον ἀδιασπαστως τὸ παλαιὸν τῆς ἐπιτροπείας τῶν κυβερνητικῶν πράξεων σύστημα παρ' αὐτῶν ἐκείνων οἱ τῶν τόσον πρὸ ὀλίγου ἡγαγάντων κατ' αὐτοῦ ἐφαρμοζόμενου ἐναντίον των. Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν εὐρεσκει μὴ τίποτε τὸ ἀξιόμεμπτον ἢ τὸ ἀξιογέλαστον ἐν τῷ Κυβερνητικῷ ταύτῳ μέτρῳ, τὸ νὰ ζητῶνται ἀπλοῦς αἱ γνώμαι καὶ τὰ παρίσματα τῆς πείρας πρακτικῶν ἀδρῶν ἐπὶ τῆς καταρτίσεως νόμων φορολογικῶν, οὐδὲ εἶναι τοῦτο τί νέον καὶ παρ' ἡμῖν μόνον συμβαῖνον διὰ νὰ προκαλῇ τὴν ἰλαρότητα ἀνδρῶν οἱ τῶν γνωρίζουσι τί συμβαίνει ἐπὶ παρόμοιων περιστάσεων εἰς ἄλλα Κράτη, αἵτινα καὶ εἰς πολλαπλὴν ὑποβάλλουσι βίαςαν τὸς νόμους καὶ εἰδικούς ἐπὶ παντὸς κλάδου τῆς νομοθεσίας τῶν ἔχουσιν ἄνδρας. Τὸ τοιοῦτον ἴσως εἶναι ἀλλότριον πρὸς τὸ σύστημα ὑπὲρ τῆς διεπέτα τῆς χώρας, ὅπερ ἐνόμιζεν, ὡς τὴν ἐντελεστέραν ἐκφρασίαν τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, πᾶν ὅτι ἀπέρεεν ἐκ τοῦ ἐρημητικῶς κεκλεισμένου γραφείου τοῦ ἀρχηγοῦ του, δὲν εἶναι ὅμως ἀλλότριον εἰς τὴν φύσιν αὐτῆν τοῦ ἔργου καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ὄλων τῶν Κρατῶν, ἀδικουσι δ' ἐαυτοὺς καὶ τὴν νομισμῶν τοῦ τόπου οἱ προσποιοῦμενοι ἀγνοίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐντούτοις ἐὰν οἱ σήμερον καταγελῶντες τὰ κυβερνητικὰ ταῦτα μέτρα, ἔθετον αὐτὰ ἄλλοτε εἰς ἐνέργειαν, ἔτεινον δλονοτί τὸ οἱ καὶ εἰς τὰς παρακελεύσεις τῶν πρακτικῶν, ἴσως δὲν ἤθελον σήμερον θρηνεῖ ἐπὶ τῶν ἐρείπειῶν τοῦ συστήματος των. Αὐτὸς ὁ φόρος τοῦ οἴνου ἐπενομιζέει ἡμῖν πόσον καὶ ἐν τίνι μέτρῳ ἡ πρώην Κυβέρνησις θεώρει αὐτὴν ἐπαρκῆ εἰς ὅλας τὰς χρεῖας τοῦ τόπου καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νομοθεσίας του καὶ πόσον ἡ νομιζόμενη αὐτῇ ἐπάρκεια ἐζημίωσεν αὐτὴν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ τόπου. Ἡ ἡμετέρα πόλις παρὰ πᾶσαν ἀλλήν ἡσθάνθη τὰ μειονεκτήματα τοῦ φόρου ἐκείνου καὶ παρὰ πᾶσαν ἀλλήν ἡγειρεν ἰσχυρωτέραν κατ' αὐτοῦ φωνὴν διαμαρτυρίας· κατεδείχθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην καὶ δι' ὑπομνημάτων, καὶ ἀναφορῶν καὶ παραστάσεων ἐγγράφων καὶ δι' ἐπιτροπείων, διὰ τοῦ τόπου καὶ διὰ παντὸς τέλους μέσου, ὅτι ὁ φόρος ἐκείνος, ὡς ἐμελετήθη, κατέβληθε μέχρις ἀποπνιγμοῦ σπουδαῖον κλάδον τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος καὶ κατέστρεψε μεγάλην τάξιν φορολογουμένων· ἀλλ' εἰς μάτην εἰς ὅλα ταῦτα ἀντετάσσετο τὸ ἀλόγιστον non possumus καὶ ἡ ἐγώστητικὴ ἰδέα οἱ πᾶσα ἡ σοφία ἀπέρεε μόνον ἐκ τοῦ προεδρικοῦ γραφείου· ἐπῆλθον τέλος τὰ ἀπο-

τελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου καὶ κατέδειξαν τοῖς πᾶσιν, ἴσως δὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς δημιουργοὺς του, οἱ δὲ εἶναι πολιτικὸν ἢ ἀλόγιτος ἔμμονὴ ἐν ταῖς ἰδέαις, οὐδὲ σωστικὸν τῶν κυβερνήσεων μέτρον ἢ ἀπόλυτος εἰς ἑαυτὰς πεποίθησις. Ἐπόμενον ὅθεν ἦτο νὰ εὐαρεσθήσῃ παρ' ἡμῖν λίαν ἡ ἀπόφασις τῆς νέας Κυβερνήσεως, τοῦ ν' ἀκούσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τὰς γνώμας τῶν πρακτικῶν καὶ τὰ παράπονα τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ κτῆν δὲ νὰ ἐμποιήσῃ ἐντύπωσιν τὸ θράσος τῶν καταγελῶντων τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσιν αἱ ἐπαρχαίαι τὰ πρώτα ἔργα τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἐξ αὐτῶν δὲ ἕκατος προσπαθεῖ νὰ εἰκόσῃ τὴν μέλλουσαν αὐτῆς πολιτείαν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἠθικῆς αὐτῆς καὶ δημιουργικῆς δυνάμεως. Τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῷ πρωτίστως ἐφείλκεσαν αἱ περὶ φαύλου διαχειρίσεως τοῦ δημοσίου χρήματος παρὰ τῆς πρώην Κυβερνήσεως πληροφορίαι καὶ αἱ ἐπὶ ἀπιστεῦτω σπατάλῃ τοῦ δημοσίου πλοῦτου κατηγορίαι τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς νῦν Κυβερνήσεως. Τὸ μέγεθος τῆς καταγελλομένης σπατάλης καὶ τῆς πρὸς τὰ κοινὰ ἀπονοίας ἐστὶ τόσον μέγα, δὲν ἐπιστάθη δὲ ἀκόμη δι' ἀποδείξεων βασίμων, ὥστε ὀλίγοι παρήκουσι πίστιν εἰς τὰ θρηλλούμενα· οἱ τε εἶναι συμφέρον καὶ πρέπον νὰ παρέχῃται πίστις, προκειμένης μάλιστα κατηγορίας περὶ τῶν ὑφίστων, εἰς διαδόσεις μὴ μεμαρτυρημένας κατὰ τρόπον ἐπίσημον ἢ ἀναμφισβήτητον. Ἄλλως τε γνωρίζομεν ποῦ δύναται νὰ φέρῃ ἐν Ἑλλάδι ὁ πολιτικὸς ἀνταγωνισμὸς τὰς ἀνταγωνιζόμενας μερίδας καὶ οἱ παρ' ἡμῖν νομίζεται καὶ νόμιμος καὶ πρέπουσα ἡ χοῆσις παντὸς ὅπλου κατὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων, ἀρκεῖ ν' ἀποτρέψῃ προσωρινῶν ἢ μόνιμον πολιτικὸν κέρδος. Ὅπως δὲ πρὸς πρόφορον εἶναι ἀκόμη ἡ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πρώην Κυβερνήσεως κρίσις τοῦ κοινῷ καὶ δέον τοῦτο νὰ περιμένη πληρεστέραν διαφώτισιν τῶν πραγμάτων ἐκ τῶν ἐπικειμένων συζητήσεων κατ' ἀντιμωλίαν τῶν ἐνδιαφερομένων, πρὶν ἢ ἀποσυνθῇ ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς ἠθικότητος τῆς Κυβερνήσεως ἥτις διηύθυνε τὴν χώραν ἐπὶ τριετίαν. Δὲν δύναται ὅμως νὰ μὴ θεωρηθῇ ἐπιείγουσα καὶ ἐπιβαλλομένη ἐκ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τοῦ τόπου ἡ αὐστηρὰ καὶ ἀκριβὴς ἐξελέγξις τῶν διαχειρισμένων τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ τοῦτο δέον ν' ἀποτελέσῃ ἐν τῶν πρωτίστων μελημάτων τῆς νέας Κυβερνήσεως· διότι ὅποια δὴποτε καὶ ἀν ὡς τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου τούτου, ὀπότεν γίνῃ ἐν πνευματικῇ εὐθύτητος καὶ οὐχὶ πρὸς πολιτικὴν κερδοσκόπῃαν, τὸ κέρδος τῆς τάξεως ἐσεται μέγα. Δὲν πρέπει βεβαίως τὸ ἐγκλημα ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ σφαίρᾳ τῆς Διοικήσεως νὰ εὐρίσκη ἀσυστίαν εἰς τὴν ἀνοχὴν ἢ τὴν ἀνικανότητα τῶν ἐντεταλμένων τὴν περιφροῦρησιν τῆς τάξεως· δὲν πρέπει ἀφ' ἑτέρου ἢ ὑπόληψις ἀνδρῶν ἐκπροσωπισάντων ἐν τῇ Κυβερνήσει τὴν πολιτείαν καὶ μελλόντων ἴσως καὶ αὐτοὶ ν' ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ὑπερτάτην αὐτῆς ἀρχὴν, νὰ μὴν ἐκθετο εἰς τὰς διαβολὰς καὶ τὰς συκοφαντίας τοῦ πρώτου ταυθέντος προδουραγοῦ τῶν πολιτικῶν ἀντιπαλάμων· δὲν πρέπει τέλος ὁ λαὸς νὰ ἔχη σφαιρὰς γνώμας περὶ τῆς ἠθικότητος τῶν εἰς τὰ ἀνωτάτα ἀξιώματα τῆς πολιτείας ἀποβλεπόντων ἀνδρῶν. Τούτων ἕνεκα ἡ ἐξελέγξις τῆς διαχειρίσεως τῆς πρώην Κυβερνήσεως ἐπιβάλλεται ἐξ ὑψίστου συμφέροντος, ἀλλ' ἐξ ὑψίστου ἐπίσης συμφέροντος ἐπιβάλλεται ὅπως αὐτὴ γένῃται ἐν πνευματικῇ τιμῆς καὶ οὐχὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ πολιτικοῦ πείσματος. Τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀναμένει ἐκ τῶν πρώτων τὸ ἔθνος παρὰ τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Πίνεξι τῆς εἰς τοὺς δῆμους γενομένης διανομῆς τῶν εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαιοῦ ἀναλογισθέντων

368 επί διετίαν στρατευσίμων της απογραφής του 1885 έτους.

Table with 3 columns: Δήμος (Municipality), Επαρχία (Province), and population counts for various regions like Πατρών, Αίγιαλείας, Ηλείας, and Καλαβρύτων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η δημοτική ημών αρχή νέον επραγματοποίησεν εις θάρος του δήμου δάνειον εκ δραχ. 250 χιλ. όπως δι' αυτού πληρώσῃ τὰ λεγόμενα κινήτα χρέη του δήμου, συνέστησε δ' επιτροπήν εκ τινων μελών του δημοτικού συμβουλίου...

μυθίζουσι κατ' αυτάς ένταυθα έκτροπα, άτινα ούτε αναγράφουσι καν, διότι έπελοθημεν πλέον ότι ό τόπος δέν έπιθυμεί καλήν άστυνομίαν, τήν νά θέλωμεν δ' ημείς νά επιβάλωμεν τοιαύτην εί-

Τά παιδιά των οδών είναι ανυπόφορα, απέκλεισαν ολοκλήρους γειτονίας και έντοτούς τήν εξαγάγωμεν από τήν μακαρίαν άμεριμνησίαν της, τώρα ημείς, ήθελεν είσθαι άδίκημα...

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν 28 Απριλίου, έτελεσθησαν έν Κωνσταντινουπόλει, έν μέσω πολλών παρευρεθέντων εκεί συγγενών οι γάμοι του έν Άγγίλα πρό πολλού άποκαταστημένου κ. Νικόλ. Δ. Λάππα μετά της Εύηγημένης δεσποινίδος Άγγελικής Α. Γαλάτη. Παράνυμφοι δέ ήσαν οι κύριοι Κυριάκος Ν. Λάππας και Παύλος Δ. Λάππας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν προσεχή Κυριακήν 5 ένεστώτος μηνός και ώραν 8 1/2 π.μ. ταύθα Ιερών Ναών του Ευαγγελισμού, υπέρ άναπαύσεως της ψυχής του μακαρίτου συζύγου και πατρός ημών ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΠΑΡΑΜΓΟΪΩΤΟΥ παρακαλούμεν τους συγγενείς και φίλους, ίνα προσέλθωσι και ένώσωσι μεθ' ημών τάς πρός τόν Υψίστον δεήσεις των.

Πάτριαι τήν 2 Μαΐου 1885. Η σύζυγος ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΤΑ ΤΕΧΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΔΑΝΔΡΕΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Οί επί της πτωχεύσεως του Κωνσταντίνου Μ. Γεωργοπούλου διορισθέντες όριστικοί σύδικοι, προσκαλούσι κατά τάς διατάξεις του Νόμου τους δανειστάς της ως είρηται πτωχεύσεως, ίνα έντός είκοσιν ημερών από της δημοσιεύσεως της παρούσης έμφανισθώσιν αυτοπροσώπως ή διά πληρεξούσιου ένάπιον ημών και παραδώσωσιν εις ημάς τους συνδίκους επί άποδείξει παραλαβής τὰ δικαιόγραφα αυτών, έφ' ών στηρίζουσι τάς κατά της πτωχεύσεως αξιώσεις των, εάν εισέτι δέν τά κατέθεσαν ή δέν προτιμώσι νά καταθέσωσι ταύτα έντός της αύτης προθεσμίας εις τόν Γραμματέα του έμποροδικείου επ' άποδείξει τρεις δέ ήμέρας μετά τήν εκ πνευσις της προθεσμίας ταύτης θέλει αρχίσει ή έξέλεγκσις και θεθαίωσι των δανείων έντός έτέρων είκοσιν ημερών από της 4—6 ώρας μ. μ. έκαστην ήμέραν έν τώ καταστήματι του έμποροδικείου ένώπιον του Εισηγητού και τών συνδίκων. Έν Πάτριας τήν Α' Μαΐου 1885.

Οί Σύδικοι Ιωάν. Ν. Μανιάκης Άντων. Μπρατσάφώλιας Μίνας Μουστάκης Ο εισηγητής Γ. Κοζάκος

Ο υπογραμματεύς Ας. Ασημάκαρος. Ακριβές αντίγραφο Πάτριαι αύθμερόν Ο πληρεξ. δικηγόρος τών συνδίκων ΚΩΝΣΤ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Ενδιαφέρουσα Άγγελία

Εκποιθέντος του «Πνευματοποιείου» του αποβιώσαντος Δημητρίου Γ. Καπράλου είδοποιούνται οι άπανταχοδιπέλαται αυτού ότι τά μέχρι της 24ης Νοεμβρίου 1884 καθυστερούμενα χρηματικά ποσά ή βαρέλια άνήκουσιν τοίς κληρονόμοις Δ. Β. Καπράλου και ότι του λοιπού δέν νά άπευθύνωνται τώ κ. Κωνσταντίνω Δ. Καπράλω—εις Πάτρας διά πάσαν αυτών δοσοληψίαν. Πάτριαι 1 Μαΐου 1885.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Είς τό άρτι ίδρυθέν άτμομηχανικών έργοστάσιον του κ. Π. Πεταλά, κείμενον κατά τήν παραλίαν οδόν της συνοικίας Τζιθδι, παρά τὰ καταστήματα Μανιάκ, κατεργάζονται έν έντελεία και εξ άρίστου ύλικού τά έπόμυνα είδη: Μάρμαρον διά κοινάμματα λίαν λεπτοτριμμένον, πωλείται δέ πρός λ. ν. 5 κατ' όκάν. Γύψος διά τήν ίδίαν χρήσιν και εις τήν αυτήν κατάστασιν ήγον δροτριμμένον, πρός λ. ν. 5 κατ' όκάν. Κορασά νι ίδμοίως πρός λ. 3. Πεῦκος άλεσμένος και κοσκινισμένος διά θυροδεψικήν και ναυτιλιακήν χρήσιν. Άλευρος σπειτικός, μεθ' όλων των θρεπτικών αυτου ουσιών.

Είς τό αύτό κατεργάζονται και διάφορα είδη κωκκινογαλακτικού του ιδιοκτήτου και κατ' άρέσκειαν αυτού πρός λ. ν. 3 κατ' όκάν. Ο έργοστασιάρχης θέλων νά διευκολύνη τήν πρόχειρον και άνόθευτον προμήθειαν του καφφέ εις τάς οίκογενείας και τά καφφενεία και ν' άπαλλάξη αυτάς έκ κόπων και μεριμνών άνωφελών, άπεφάσισε τήν παρασκευήν καφφέ άλεσμένου, έντελώς άνοθεύτου και πρωτίστης ποιότητος εις κιβωτίδια περιέχονα από 25 δραμ. μέχρι πέντε όκάδων έκαστον και πωλεί αυτόν πρός δρ. ν. 4 κατ' όκάν. Διά τους καφφεπώλας γίνεται μικρά τις έκπτώσις εις τήν τιμήν ταύτην.

Περί του άνοθεύτου του πωλουμένου καφφέ εις τό έργοστάσιον του κ. Π. Πεταλά και της πρωτίστης αυτου ποιότητος, έγγυάται ο έργοστασιάρχης με άποζημίωσιν δρ. 500 κατ' όκάν' πρός έξασφάλισιν δέ της γνησιότητος έκαστον κιβωτίδιον καλώς κεκλεισμένον θά προσφέρεται σφραγισμένον υπό ταινίαν, φέρουσαν τήν ιδιόχειρον ύπογραφήν του έργοστασιάρχου.

Η πώλησις των άλλων προϊόντων του έργοστασιου τουτου ήρξατο ήδη, ή δέ του καφφέ πώλησις, υπό τους άνωτέρω όρους, αρχεται από της προσεχούς Πέμπτης, πωλείται δέ έκτός εις τό έργοστάσιον και εις τά τέσσαρα τμήματα της πόλεως πρός εύκολίαν των καταναλωτών 1) Ζαχαροπλαστείον άδελφών Κυριακοπούλων 2) Παντοπωλείον Δ.μ. Πισπιρίγκου, συνοικία Αγ. Διονυσίου 3) Καφφενείον Κωνστ. Φερεντίνου, συνοικία Άρσίας 4) Καφφενείον Κωνστ. Σπανοπούλου, άνω πόλις.

Πίστα Ντομάτας

Εκλεκτής ποιότητος πωλείται εις τό έν Μαρκάτω υπό τήν δημοτικήν αγοράν μαγαζέιον των Κ. Παπαγιαννοπούλου και Σπυρακοπούλου πρός Δρ. Ν. 2 ή όκά λιανικώς, διά μεγαλειτέραν ποσότητα γίνεται ιδιαίτερά συμφωνία.